

SAARNA KIRKOLLISKOKOUKSEN KEVÄTISTUNTOKAUDEN AVAUSMESSUSSA 2.5.2017 Maarian kirkko, Turku

Joh. 21:15-19

Piispa Tapio Luoma, Espoo

Maarian kirkossa riittää ihasteltavaa. Miltei kuusisataa vuotta vanha harmaakivikirkko viehättää paitsi jyhkeällä olemuksellaan myös lukuisilla yksityiskohdillaan, muun muassa ainutlaatuisilla seinämaalauksillaan. Ne kuvastavat oman aikansa suomalaisten maailmankuvaa, johon meidän näkökulmastamme sisältyy paljon arvoituksellista.

Maarian kirkon huomattavimpia yksityiskohtia on suuri, kaikkien nähtäväksi ripustettu puinen krusifiksi kirkkosalin ja kuorin rajalla. Krusifiksin arvellaan olevan peräisin 1300- ja 1400-luvun taitteesta. Se on siis vanhempi kuin itse Maarian kirkko. Krusifiksissa on kuvattu Kristus kaiken kärsimyksensä piinaamana.

Suuri haava hahmon kyljessä paljastaa, että tarkalleen ottaen tämä krusifiksi esittää kuollutta Kristusta. Jeesushan ei Johanneksen evankeliumin mukaan ollut enää elossa, kun roomalainen sotilas puhkaisi keihäällään hänen kylkensä. Kun istun krusifiksin alapuolella ja tarkastelen rauhassa Kristuksen kasvoja, krusifiksi vaikuttaa hämmästyttävän elävältä – elävältä siitä huolimatta, että veistos on tehty puusta ja että se esittää kuollutta Kristusta. Minusta Kristus yrittää sanoa jotakin. Hänellä on asiaa.

Jeesuksella on asiaa tämän viikon evankeliumissa. Siinä me kohtaamme ylösnousseen Kristuksen, joka on viettänyt tuokion opetuslastensa seurassa. Erityinen huomio kiinnittyy Jeesuksen ja Pietarin, opetuslapsijoukon johtajan keskusteluun. Jeesus esittää asiansa tekemällä Pietarille kolme kysymystä ja kommentoimalla jokaista Pietarin vastausta.

Jeesuksen kysymykset, Pietarin vastaukset ja Jeesuksen kommentit liittyvät johtajuuteen, siis siihen, miten Jeesuksen seuraajien taivallusta johdetaan ja luotsataan eteenpäin. Tämän vuoksi on aivan aiheellista todeta, että Jeesuksella on tänään asiaa juuri oikealle joukolle, kun kirkkomme ylimpänä päättävänä elimenä, kirkolliskokouksena, olemme kohtaamassa työskentelyviikkomme aluksi ylösnoussutta Herraamme täällä Maarian kirkossa.

”Rakastatko sinä minua?” Jeesus esittää tämän kysymyksen Pietarille kolme kertaa. On päätelty, että Jeesus teki tämän sen vuoksi, että Pietari oli muutama päivä aiemmin kolmesti kieltänyt tuntevansa Jeesuksen. Kysymysten lukumäärää oleellisempi on kuitenkin niiden sisältö. *Rakastatko sinä minua?* Oletko valmis kulkemaan johdatuksessani? Oletko valmis laittamaan itsesi likoon minun puolestani? Onko minun rakkauteni sinun elämäsi liikkeelle paneva ja sinua motivoiva voima? Sitoudutko olemaan minun kanssani yhtä niin menestyksissä kuin vaijoissa, niin ilon kuin murheenkin aikana? *Rakastatko sinä minua?*

Pietari ei epäröi vastata Jeesuksen kysymyksiin myöntävästi. Totta kai Jeesus on hänelle rakas, varsinkin kun Herra kelpuuttaa tällaisen kieltäjän yhteyteensä ja uskoo hänelle johtajan vastuun. Miten Jeesus voi kuvitellakaan, että hän ei olisi Pietarille tärkeä, suorastaan rakas?

Totta kai Jeesus on meille kirkolliskokousedustajille tärkeä, suorastaan rakas. Totta kai me haluamme olla Jeesuksen asialla ja kantaa oman vastuamme niin, että toimintamme kautta Jumalan valtakunta meidän ihmisten kesellä vahvistuu ja että hänen kirkkonsa tulevaisuus rakentuu kestäville ja harkituille päätöksille. Ei kai Herramme tarvitsisi meiltäkään tätä asiaa kovin paljon kysyä. Mutta silti Jeesus kysyy yhä uudestaan myös meiltä: *Rakastatko sinä minua?*

Jeesuksen vastaukset Pietarille ovat puhuttelevia. Niitä on pohdittu ja selitetty paljon erityisesti silloin, kun on kysytty, mitä tarkoittaa johtajuus ja päätöksenteko kirkossa. Mikä tekee kirkollisesta johtamisesta ja päätöksenteosta erityislaatuista?

Jeesuksen kommentit Pietarin vastauksiin tuovat esiin tärkeitä näkökulmia. *Ruoki minun karitsoitani. Kaitse minun lampaistani. Ruoki minun lampaistani.* Ota huomioon, millaista ruokaa tarjoat, sillä kirkossa sen jäsenet eivät ole samanlaisia. On uskossaan ja elämässään horjuvia ja vasta-alkaneita, on kovia kokeneita, on varovasti kirkon yhteyteen etsiytyviä. Heitä kaikkia on ruokittava hellästi ja varovasti sellaisella ravinnolla, joka juuri heille sopii.

Vastaavasti Jeesuksen laumassa on uskossaan pitkään vaeltaneita ja kirkon asioihin syvästi perehtyneitä, sitoutuneita ja sitkeitä jäseniä. Heitäkin on hoidettava. Heitäkin pitää ruokkia ja hekin tarvitsevat kaitsentaa, siis suunnan näyttämistä ja ohjaamista. Mutta olkoon kyse karitsoista tai lampaista, lapsista tai aikuisista, alkajista tai pitkään kilvoitelleista tai kenestä tahansa siltä väliltä, älä unohda, että he eivät ole sinun eivätkä sinun hengellisen tai kirkollisen viiteryhmäsi karitsoita ja lampaita. He ovat Herramme Jeesuksen lampaita. Jeesus sanoo: *Ruoki ja kaitse minun karitsoitani ja minun lampaistani.*

Alkava kirkolliskokoustyöskentely on jälleen vaativaa. Keskustelumme tulee isoja ja kauaskantoisia asioita. Jokaisen aloitteen taustalla on halu rakentaa kirkkoamme. Olipa puheena kysymys kirkkomme tulevaisuuden rakenteesta tai samaa sukupuolta olevien kirkollisesta vihkimisestä, kirkkolain kodifioinnista tai kirkkohallituksen ja hiippakuntien vuosikertomuksesta, meidän haasteenamme on pohtia kutakin asiaa koko kirkkomme kannalta, ei vain jonkin sen sisällä vaikuttavan ryhmän näkökulmasta. Kirkkolaki viittaa samaan asiaan, kun se nimittää meitä kirkolliskokouksen päättäjiä kirkon edustajiksi - ei siis ensi sijassa omien taustajoukkojemme, äänestäjien tai edes hiippakuntiemme edustajiksi, vaan kirkon edustajiksi.

Rakastatko sinä minua on Jeesuksen kysymys, joka meidän kirkon edustajien on tärkeää kuulla. Ja hyvä on laittaa merkille, että kun olemme siihen myöntävästi vastanneet, Jeesus kiinnittää huomionsa karitsoihinsa ja lampaisiinsa, siis heihin, joita keskustelumme ja päätöksemme koskevat. Rakkaus Jeesukseen on sitä, että kannamme vastuuta ja huolehdimme koko hänen laumastaan.

Kun kohta saavumme ehtoollispöytään, kuljemme vanhan krusifiksin ja Herramme Jeesuksen kasvojen alta. Kärsivällä ja ylösnousseella Kristuksella on meille asiaa. *Rakastatko sinä minua?* Ja kun ehtoollispöydässä leivässä ja viinissä otamme vastaan Herramme, saamme rohkaisun ja voiman itsekin elää hänen laumassaan ja kantaa yhdessä vastuuta kirkostamme, Herramme Jeesuksen karitsoista ja lampaista.